

Hoofdrollen zijn voor Maartje van de Wetering en Porgy Franssen

TONEEL

Bewerking Pfeijffer-roman is een van de **beste voorstellingen** van het jaar.

Tour de force

Thomas van den Bergh

De eerste minuten staat acteur Porgy Franssen gevangen in een enkele lichtstraal. Langzaam worden achter hem de contouren zichtbaar van een grijze wand, die loodrecht oprijst. Uit zijn woorden begrijpen we dat hij gevangen zit in een cel ergens in Buenos Aires. Hij is schuldig bevonden aan drugssmokkel.

Peachez is de toneelbewerking van de gelijknamige roman van Ilja Leonard Pfeijffer uit 2017. Hiermee wordt de succesvolle samenwerking tussen de auteur en Toneelgroep Maastricht voortgezet. En opnieuw pakt dat bijzonder goed uit.

Wat volgt, is een bekentenis waarin deze gevangene uiteenzet hoe het zo ver heeft kunnen komen. Zijn woorden zijn zorgvuldig gekozen. Hij blijkt een classicus, een hoogleraar latinistiek, die gewend is zich te bedienen van bloemrijke taal.

Gaandeweg wordt duidelijk dat die grijze achterwand ook een huid voorstelt, parelend van het zweet. Alsof we niet alleen in een cel opgesloten zitten, maar ook in het hoofd van deze schuchtere, goedmoedige geleerde. En daar, in zijn verbeelding, duikt al snel de vrouw

op bij wie deze historie begon: Sarah Peachez. Zomaar een meisje uit Las Vegas, dat zich via internet bij hem meldde.

Een van de charmes van deze voorstelling schuilt in de botsende taalregisters van de eloquente intellectueel en de botte, ongeduldige Peachez, gespeeld door Maartje van de Wetering. Waar hij zich uitput in omslachtige formuleringen, is zij steeds schrikbarend *to the point*. Maar met die directheid windt zij haar 'proffie' juist om haar vinger.

Het is ongelooflijk knap hoe Porgy

Toneelgroep Maastricht
Peachez
Tournee tot en met 8 december
★★★★★

Eerder schreef **ILJA LEONARD PFEIJFFER** voor Toneelgroep Maastricht de voorstellingen *Noem het maar liefde*, *De advocaat* en *Brieven uit Genua*.

Robin van Lonkhuisen/ANP

Bern van Duyn/Toneelgroep Maastricht

Liefdesverhaal *Peachez* is humorvol en ontroert

Franssen de toeschouwer meevoert langs de achtbaan van zijn emoties. Van mild-geamuseerd, via verrast en gechoqueerd, geleid en verleid, naar totale overgave – Franssen laat je van begin tot eind in zijn creatie geloven. Een ware *tour de force*, gelet op de meanderende, complexe zinnen die Pfeijffer hem in de mond legt.

Tragisch wordt het als Peachez haar 'geliefde' ervan overtuigt per direct het vliegtuig naar Curaçao te nemen, zijn verlamdende vlieg angst ten spijt. Daar zullen ze elkaar dan eindelijk in de armen sluiten, belooft ze. Dat het anders zal uitpakken, zie je al van mijlverre aankomen.

De crux zit hem dan ook niet in de wijze waarop het plot zich ontrolt. Het draait veel meer om wat daaronder ligt. Pfeijffer en regisseur/bewerker Michel Sluysmans laten zien dat de liefde weliswaar het product van de verbeelding is, maar daarmee nog geen fictie. Voor de professor waren zijn gevoelens immers maar al te reëel.

En daar ligt de parallel met de kunst. Ook theater en literatuur komen tot leven en worden 'waar' in het hoofd van de lezer, de kijker. Zij geloven in de personages en voltooien zodoende het verhaal. Voor twee geliefden geldt hetzelfde. Door elkaar het verhaal van hun liefde te vertellen, wordt het een realiteit. Pijnlijk wordt het pas als een van hen de fictie ruw doorbreekt.

Peachez is nu al een van de beste voorstellingen van het seizoen: humorvol, ontroerend en wijs. Porgy Franssen verdient een grote prijs voor deze fenomenale acteerprestatie.